Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (dziesiąta izba w składzie powiększonym)

z dnia 22 stycznia 2025 r.*

Unia gospodarcza i walutowa – Unia bankowa – Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych (SRM) – Jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRF) – Decyzja SRB w sprawie obliczenia składek ex ante za okres składkowy 2019 – Artykuły 12 i 14 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 – Pojęcie „zmiany statusu” – System ochrony instytucjonalnej – Zarzut niezgodności z prawem

W sprawie T-498/19

Banco Cooperativo Español, SA, z siedzibą w Madrycie (Hiszpania), którą reprezentowali D. Sarmiento Ramírez-Escudero i J. Beltrán de Lubian Sáez de Urabain, adwokaci,

strona skarżąca,

przeciwko

Jednolitej Radzie ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB), którą reprezentowali M. Rius Riu oraz C. De Falco, w charakterze pełnomocników, których wspierali B. Meyring, F.B. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch oraz S. Ianc, adwokaci,

strona pozwana,

popierana przez

Komisję Europejską, którą reprezentowały A. Steiblytė, P. Němečková oraz D. Triantafyllou, w charakterze pełnomocników,

interwenient,

SĄD (dziesiąta izba w składzie powiększonym),

w składzie: A. Kornezov, prezes, E. Buttigieg, G. Hesse, D. Petrlík (sprawozdawca) i L. Spangsberg Grønfeldt, sędziowie,

sekretarz: S. Jund, administratorka,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

* Język postępowania: hiszpański.

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 9 lipca 2024 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca, Banco Cooperativo Español, SA, wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji SRB/ES/2022/47 Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) z dnia 8 sierpnia 2022 r. w sprawie uchylenia decyzji SRB/ES/SRF/2019/10 z dnia 16 kwietnia 2019 r. w sprawie składek ex ante za 2019 r. na rzecz Jednolitego Funduszu Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRF) w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy instytucji wymienionych w załączniku I do tej decyzji, i obliczającej składki ex ante tych instytucji na rzecz SRF za 2019 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją"), w zakresie, w jakim decyzja ta jej dotyczy.

Okoliczności powstania sporu i okoliczności faktyczne zaistniałe po wniesieniu skargi

2 Skarżąca jest instytucją kredytową z siedzibą w Hiszpanii. Jest ona członkiem instytucjonalnego systemu ochrony (zwanego dalej „SPI") Banco Cooperativo SPI, który w marcu 2018 r. został zatwierdzony przez Banco de España (bank Hiszpanii, Hiszpania) zgodnie z art. 113 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2013, L 176, s. 1).

3 W decyzji SRB/ES/SRF/2019/10 z dnia 16 kwietnia 2019 r. w sprawie obliczania składek ex ante na SRF za 2019 r. (zwanej dalej „decyzją pierwotną") SRB ustaliła, zgodnie z art. 70 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiającego jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1), wysokość składek ex ante na rzecz SRB (zwanych dalej „składkami ex ante") za rok 2019 r. (zwany dalej „okresem składkowym 2019") w odniesieniu do instytucji objętych art. 2 w związku z art. 67 ust. 4 tego rozporządzenia (zwanych dalej „instytucjami"), w tym do skarżącej.

4 Decyzją w sprawie poboru z dnia 29 kwietnia 2019 r. Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (fundusz restrukturyzacji uporządkowanej likwidacji instytucji bankowych, Hiszpania), jako krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia nr 806/2014, nakazał skarżącej zapłatę składki ex ante za okres składkowy 2019 w wysokości ustalonej przez SRB.

5 W dniu 8 sierpnia 2022 r. SRB przyjęła zaskarżoną decyzję, na mocy której cofnęła i zastąpiła decyzję pierwotną. Zgodnie z motywami 15–18 zaskarżonej decyzji miała ona na celu usunięcie braku uzasadnienia decyzji pierwotnej, który SRB stwierdziła w następstwie wyroku z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Landesbank Baden-Württemberg i SRB (C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601) oraz postanowień z dnia 3 marca 2022 r., SRB/Portigon i Komisja (C-664/20 P, niepublikowanego, EU:C:2022:161), a także z dnia 3 marca 2022 r., SRB/Hypo Vorarlberg Bank (C-663/20 P, niepublikowanego, EU:C:2022:162).

6 W dniu 19 września 2022 r. skarżącej doręczono zaskarżoną decyzję.

7 Skarżąca i SRB nie zgadzają się co do okoliczności, które należy uwzględnić do celów obliczenia składki ex ante skarżącej za okres składkowy 2019. W szczególności skarżąca uważa, że SRB powinna była wziąć pod uwagę jej udział w SPI w 2018 r., czego instytucja ta nie uczyniła.

Zaskarżona decyzja

8 Zaskarżona decyzja składa się z części głównej, do której dołączono w odniesieniu do skarżącej cztery załączniki.

9 Część główna opisuje proces ustalania wysokości składek ex ante za okres składkowy 2019, który stosuje się do wszystkich instytucji.

10 W sekcji 6 zaskarżonej decyzji SRB określiła w szczególności roczny poziom docelowy, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/81 z dnia 19 grudnia 2014 r. określającego jednolite warunki stosowania rozporządzenia nr 806/2014 w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 15, s. 1), za okres składkowy 2019 (zwany dalej „rocznym poziomem docelowym").

11 SRB wyjaśniła, że ustaliła wysokość tego rocznego poziomu docelowego na jedną ósmą z 1,15 % kwoty depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji w 2018 r., określonej na podstawie danych przekazanych poprzez systemy gwarancji depozytów zgodnie z art. 16 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).

12 W sekcji 7 zaskarżonej decyzji SRB opisała metodę, którą należało zastosować do obliczenia składek ex ante za okres składkowy 2019.

13 W sekcji 7 zaskarżonej decyzji SRB wyjaśniła również, że instytucje inne niż te, które płaciły składkę ryczałtową ze względu na ich szczególne cechy, powinny płacić składkę ex ante dostosowywaną do ich profilu ryzyka, którą ustaliła ona w wymienionych poniżej głównych etapach.

14 W pierwszym etapie SRB obliczyła zgodnie z art. 70 ust. 2 akapit drugi lit. a) nr 806/2014 podstawową składkę roczną każdej instytucji, która to składka jest proporcjonalna do kwoty zobowiązań danej instytucji, z wyłączeniem funduszy własnych i depozytów gwarantowanych (zwanych „zobowiązaniami netto"), w odniesieniu do zobowiązań netto wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium wszystkich państw członkowskich uczestniczących w Jednolitym Mechanizmie Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRM). Zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63 SRB odliczyła niektóre rodzaje zobowiązań od zobowiązań netto instytucji, które należy uwzględnić przy określaniu składki.

15 W drugim etapie obliczania składki ex ante SRB dokonała korekty podstawowej składki rocznej w zależności od profilu ryzyka danej instytucji, zgodnie z art. 70 ust. 2 akapit drugi lit. b) rozporządzenia nr 806/2014.

16 W ostatniej kolejności SRB obliczyła składkę ex ante dla każdej instytucji poprzez rozłożenie rocznego poziomu docelowego między wszystkie instytucje na podstawie współczynnika stosunku podstawowej składki rocznej skorygowanej w zależności od profilu ryzyka.

Żądania stron

17 Skarżąca w swych ostatnich pismach wnosi do Sądu o:

– stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim jej dotyczy;

– obciążenie SRB kosztami postępowania.

18 SRB wnosi do Sądu o:

– oddalenie skargi;

– obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

19 Komisja Europejska wnosi do Sądu o:

– oddalenie skargi;

– obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Co do prawa

20 W skardze wszczynającej postępowanie skarżąca podnosi dwa zarzuty, z których pierwszy dotyczy naruszenia art. 12 i 14 rozporządzenia delegowanego 2015/63 w zakresie, w jakim SRB nie uwzględniła udziału skarżącej w SPI do celów obliczenia składki ex ante za okres składkowy 2019, a drugi, tytułem ewentualnym, niezgodności z prawem art. 12 i 14 rozporządzenia delegowanego 2015/63 ze względu na naruszenie art. 103 ust. 2 i 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2014, L 173, s. 190).

21 W piśmie dostosowującym skargę, złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 20 września 2022 r. na podstawie art. 86 regulaminu postępowania przed Sądem, skarżąca wskazuje, że podtrzymuje całą swoją argumentację przedstawioną w skardze wszczynającej postępowanie, uściślając jednocześnie, że w następstwie cofnięcia i zastąpienia pierwotnej decyzji zaskarżoną decyzją jej żądania należy rozumieć jako dotyczące zaskarżonej decyzji.

22 W pierwszej kolejności należy zbadać zarzut drugi, w którym skarżąca podnosi niezgodność z prawem art. 12 i 14 rozporządzenia delegowanego nr 2015/63, a następnie zarzut pierwszy, odnoszący się do zgodności z prawem zaskarżonej decyzji.

W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego niezgodności z prawem, podniesionego w odniesieniu do art. 12 i 14 rozporządzenia delegowanego 2015/63

W przedmiocie dopuszczalności

23 SRB utrzymuje, że zarzut drugi jest niedopuszczalny ze względu na brak precyzji, ponieważ skarżąca nie wyjaśniła, które przepisy art. 12 i 14 rozporządzenia delegowanego 2015/63 należy uznać za niemające zastosowania ze względu na to, że naruszają one art. 103 ust. 2 i 7 dyrektywy 2014/59. Ponadto zgodność z prawem art. 12 tego rozporządzenia delegowanego nie ma znaczenia w niniejszej sprawie, ponieważ przepis ten nie ma zastosowania.

24 Skarżąca uważa, że drugi zarzut jest dopuszczalny.

25 W tym względzie, jak wynika z orzecznictwa, aby skarga była dopuszczalna, konieczne jest, żeby istotne okoliczności stanu faktycznego i stanu prawnego, na których się ona opiera, wynikały, choćby sumarycznie, lecz w sposób spójny i zrozumiały, z tekstu samej skargi, w celu zagwarantowania pewności prawa i należytego sprawowania wymiaru sprawiedliwości. Również z utrwalonego orzecznictwa wynika także, że każdy zarzut, który nie został dostatecznie sformułowany w skardze wszczynającej postępowanie, należy uznać za niedopuszczalny (zob. wyrok z dnia 7 lipca 2021 r., Bateni/Rada, T-455/17, EU:T:2021:411, pkt 135 i przytoczone tam orzecznictwo; zob. także podobnie wyrok z dnia 30 czerwca 2021 r., Włochy/Komisja, T-265/19, niepublikowany, EU:T:2021:392, pkt 33 i przytoczone tam orzecznictwo).

26 Jeżeli chodzi o podnoszony przez SRB brak jasności zarzutu drugiego, należy zauważyć, że w skardze skarżąca wyjaśnia, iż podnosi zarzut niezgodności z prawem art. 12 i 14 rozporządzenia delegowanego 2015/63 jedynie na wypadek, gdyby w ramach badania zarzutu pierwszego Sąd zinterpretował te artykuły w ten sposób, że nie pozwalają one na uwzględnienie jej udziału w SPI w 2018 r. do celów obliczenia jej składki ex ante za okres składkowy 2019.

27 W zarzucie pierwszym, po pierwsze, skarżąca utrzymuje, że art. 12 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2015/63 należy interpretować w ten sposób, że pozwala on na uwzględnienie jej udziału w SPI w 2018 r. do celów obliczenia jej składki ex ante za okres składkowy 2019. Po drugie, podnosi ona, że data odniesienia dla dostarczenia informacji do celów obliczenia składek ex ante za okres składkowy 2019, która została ustalona na dzień 31 grudnia 2017 r. w art. 14 ust. 1 tego rozporządzenia delegowanego, nie uniemożliwia SRB uwzględnienia w tym okresie jej udziału w SPI, który miał miejsce w 2018 r.

28 W konsekwencji z ogólnej lektury skargi wynika, że skarżąca podniosła zarzut niezgodności z prawem art. 12 ust. 2 i art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/63. Ponadto na rozprawie skarżąca potwierdziła również, że zarzut drugi dotyczy niezgodności z prawem tych przepisów.

29 Jeżeli chodzi o drugi argument SRB, zgodnie z którym zgodność z prawem art. 12 rozporządzenia delegowanego 2015/63 nie ma znaczenia w niniejszej sprawie, należy przypomnieć, że zarzut niezgodności z prawem podniesiony w sposób incydentalny na podstawie art. 277 TFUE przy

okazji zakwestionowania tytułem żądania głównego zgodności z prawem innego aktu jest dopuszczalny wyłącznie w przypadku, gdy istnieje związek między tym aktem a normą, której zgodność z prawem jest kwestionowana (wyroki z dnia 30 kwietnia 2019 r., Wattiau/Parlament, T-737/17, EU:T:2019:273, pkt 56; z dnia 16 czerwca 2021 r., Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji/Komisja, T-126/19, EU:T:2021:360, pkt 33).

30 Niemniej jednak art. 277 TFUE należy interpretować na tyle szeroko, aby zapewnić osobom pozbawionym możliwości wnoszenia bezpośrednich skarg na wydawane przez instytucje akty o charakterze powszechnym skuteczną kontrolę zgodności z prawem tych aktów. Tym samym zakresem stosowania art. 277 TFUE należy objąć akty instytucji, które odegrały rolę w przyjmowaniu decyzji będącej przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności, w tym sensie, że owa decyzja opiera się zasadniczo na tych aktach, nawet jeśli od strony formalnej nie stanowią one jej podstawy prawnej. Ponadto w celu zbadania zarzutu niezgodności z prawem nie można dokonywać sztucznego podziału przepisów należących do tego samego systemu (zob. wyrok z dnia 16 czerwca 2021 r., Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji/Komisja, T-126/19, EU:T:2021:360, pkt 34 i przytoczone tam orzecznictwo).

31 W niniejszej sprawie skarżąca podnosi, że SRB powinna była uwzględnić jej udział w SPI w 2018 r. do celów obliczenia jej składki ex ante za okres składkowy 2019 na podstawie art. 12 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2015/63, czego SRB odmówiła na podstawie tego samego przepisu, ponieważ zinterpretowała go w odmienny sposób.

32 W ramach podniesionego zarzutu niezgodności z prawem skarżąca utrzymuje, że gdyby wykładnia art. 12 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2015/63 przyjęta przez SRB w zaskarżonej decyzji była prawidłowa, przepis ten byłby niezgodny z prawem ze względu na to, że naruszałby art. 103 ust. 2 i 7 dyrektywy 2014/59, ponieważ przepisy te nakładają na Komisję obowiązek upewnienia się przy przyjmowaniu tego rozporządzenia delegowanego, że podstawowe składki roczne są odpowiednio dostosowane do profilu ryzyka instytucji, a udział danej instytucji w SPI jest brany pod uwagę przy dokonywaniu tej korekty.

33 W tych okolicznościach należy stwierdzić, że istnieje związek między zaskarżoną decyzją a art. 12 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2015/63.

34 Jest tak tym bardziej, że przedstawiony w pkt 29 powyżej argument SRB sprowadzałby się do sztucznego podziału przepisów systemu obliczania składek ex ante ustanowionego w rozporządzeniu delegowanym 2015/63 i pozbawienia art. 277 TFUE jego skuteczności (effet utile).

35 W konsekwencji należy oddalić zarzuty niedopuszczalności podniesione przez SRB wobec zarzutu drugiego.

Co do istoty

36 W zarzucie drugim skarżąca podnosi, że jeżeli art. 12 ust. 2 i art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/63 należy interpretować w ten sposób, że jej udział w SPI w 2018 r. nie może zostać uwzględniony przy obliczaniu jej składki ex ante za okres składkowy 2019, przepisy te są sprzeczne z art. 103 ust. 2 i 7 dyrektywy 2014/59.

37 Z uwagi na to, że skarżąca podniosła niniejszy zarzut niezgodności z prawem jedynie w sytuacji, o której mowa w pkt 36 powyżej, należy zbadać w pierwszej kolejności, czy art. 12 ust. 2 i art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/63 pozwalają SRB na uwzględnienie udziału instytucji w SPI w 2018 r. do celów obliczenia jej składki ex ante za okres składkowy 2019. Jeżeli tak nie jest, w drugiej kolejności należy ocenić, czy przepisy te są zgodne z art. 103 ust. 2 i 7 dyrektywy 2014/59.

– *W przedmiocie zakresu art. 12 ust. 2 i art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/63*

38 Artykuł 12 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2015/63 stanowi, że „zmiana statusu instytucji, w tym małej instytucji, podczas okresu składkowego nie może mieć wpływu na wysokość składki rocznej, która ma zostać wniesiona w danym roku".

39 Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/63 „[i]nstytucje przedstawiają organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ostatnie zatwierdzone roczne sprawozdanie finansowe, które było dostępne najpóźniej w dniu 31 grudnia roku poprzedzającego okres składkowy, wraz z opinią biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej".

40 Skarżąca podnosi, że art. 12 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2015/63 należy interpretować w ten sposób, że udział instytucji w SPI stanowi zmianę statusu w rozumieniu tego przepisu i że taka zmiana powinna być brana pod uwagę w okresie składkowym następującym po okresie, w którym nastąpiła ta zmiana, czyli w trakcie którego wspomniana instytucja należała do SPI. Tym samym, jako że skarżąca rozpoczęła uczestnictwo w SPI w 2018 r., SRB powinna była uwzględnić tę okoliczność do celów obliczenia jej składki ex ante za okres składkowy 2019.

41 Ponadto wbrew temu, co twierdzi SRB, art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/63 nie stoi na przeszkodzie uwzględnieniu udziału instytucji w SPI, który miał miejsce w 2018 r., do celów obliczenia jej składki ex ante za okres składkowy 2019, nawet jeśli udział ten nie był rzeczywisty w dniu 31 grudnia 2017 r. W każdym razie przepis ten nie może być wykorzystywany w celu ograniczenia przestrzegania wymogu ustanowionego w art. 103 ust. 2 i 7 dyrektywy 2014/59, a mianowicie dostosowania składek ex ante do profilu ryzyka instytucji, w szczególności w odniesieniu do ich udziału w SPI.

42 SRB i Komisja Europejska podważają tę argumentację.

43 Artykuł 4 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/63 przewiduje, że SRB oblicza składkę ex ante każdej instytucji na podstawie informacji przekazanych przez tę instytucję zgodnie z art. 14 tego rozporządzenia delegowanego.

44 Przede wszystkim art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/63 stanowi, że instytucje powinny przedstawić SRB ostatnie zatwierdzone roczne sprawozdanie finansowe, które było dostępne najpóźniej w dniu 31 grudnia roku poprzedzającego okres składkowy (zwanego dalej „rokiem N-1"). Do sprawozdania finansowego dołącza się opinię biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej.

45 Należy stwierdzić, że z uwagi na okres finalizacji takich sprawozdań finansowych, informacje, na podstawie których SRB oblicza składkę ex ante każdej instytucji, odnoszą się co do zasady do przedostatniego roku poprzedzającego okres składkowy lub, w wyjątkowych okolicznościach, do roku obrachunkowego, który rozpoczął się w trakcie tego przedostatniego roku i został zamknięty w roku N-1 (zwanym dalej w odniesieniu do tych dwóch okresów „rokiem referencyjnym N-2").

46 Następnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2015/63 wynika, że instytucje powinny przekazać SRB co najmniej informacje, o których mowa w załączniku II do tego rozporządzenia delegowanego, wśród których znajdują się zobowiązania zaciągnięte przez instytucję będącą członkiem SPI, które są wyłączone z obliczania składek ex ante na podstawie art. 5 ust. 1 lit. b) wspomnianego rozporządzenia delegowanego.

47 Wreszcie art. 14 ust. 3 rozporządzenia delegowanego 2015/63 przewiduje, że informacje przewidziane w załączniku II do tego rozporządzenia, które są objęte zakresem wymogów w zakresie sprawozdawczości nadzorczej, są przekazywane SRB zgodnie z informacjami przekazanymi przez daną instytucję w jej ostatnim właściwym sprawozdaniu nadzorczym, które przedłożyła właściwemu organowi za rok referencyjny rocznego sprawozdania finansowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 tego rozporządzenia delegowanego.

48 W ten sposób z art. 4 ust. 1 w związku z art. 14 ust. 1–3 rozporządzenia delegowanego 2015/63 wynika zatem, że do SRB należy obliczenie składek ex ante na podstawie informacji dotyczących ostatnich zatwierdzonych i poświadczonych rocznych sprawozdań finansowych (zwanych dalej „sprawozdaniem finansowym”), które są dostępne w dniu 31 grudnia roku N-1 (zob. podobnie wyrok z dnia 14 listopada 2019 r., State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, pkt 42), przy czym informacje te dotyczą zatem sprawozdań finansowych odnoszących się do roku referencyjnego N-2.

49 W tym kontekście należy wyjaśnić, że do celów obliczenia składki ex ante danej instytucji informacje na temat jej udziału w SPI są ściśle powiązane z innymi informacjami zawartymi w jej sprawozdaniu finansowym. W przypadku bowiem gdy SRB stosuje na przykład wskaźnik ryzyka SPI, o którym mowa w art. 6 ust. 5 lit. b) rozporządzenia delegowanego 2015/63, powinna ona w szczególności uwzględnić zgodnie z art. 7 ust. 4 akapit drugi tego rozporządzenia delegowanego względną wagę wskaźnika ryzyka „działalność handlowa i ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”, o którym mowa w art. 6 ust. 5 lit. a) wspomnianego rozporządzenia delegowanego. Tymczasem, jak podniosła SRB, a czemu skarżąca nie zaprzeczyła, informacje dotyczące tego ostatniego wskaźnika ryzyka znajdują się co do zasady w sprawozdaniach finansowych danej instytucji.

50 Tak więc w przypadku gdy taka instytucja uczestniczy w SPI w roku N-1, udział ten następuje po zamknięciu sprawozdań finansowych dotyczących roku referencyjnego N-2, które mają decydujące znaczenie dla obliczenia składki ex ante tej instytucji, jak wynika z pkt 45 powyżej. W tych okolicznościach wspomnianego udziału w SPI nie można uznać za informację, która dotyczy tych sprawozdań finansowych. W takim przypadku SRB nie jest zobowiązana do uwzględnienia tej składki przy obliczaniu składki ex ante wspomnianej instytucji za dany okres składkowy.

51 Wniosek ten nie zostaje podważony przez argumenty skarżącej.

52 Po pierwsze, skarżąca utrzymuje, że SRB jest zobowiązana do uwzględnienia udziału instytucji w SPI w roku N-1 na podstawie art. 12 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2015/63, ponieważ taki udział stanowi zmianę statusu w rozumieniu tego przepisu.

53 Bez konieczności badania, czy udział instytucji w SPI stanowi „zmianę statusu” w rozumieniu art. 12 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2015/63, wystarczy zauważyć, że w żadnym przypadku przepis ten nie nakłada na SRB obowiązku uwzględnienia takiej zmiany, która nastąpiła w roku N-1, do celów obliczenia składki ex ante za dany okres składkowy.

54 Artykuł 12 ust. 2 tego rozporządzenia delegowanego 2015/63 stanowi bowiem, że zmiana statusu instytucji, w tym małej instytucji, podczas okresu składkowego „nie może mieć wpływu na wysokość składki [ex ante], która ma zostać wniesiona w danym roku”. Przepis ten uściśla zatem, że zmiana statusu nie powinna być brana pod uwagę do celów obliczenia składki ex ante należnej za ten sam rok, w którym nastąpiła wspomniana zmiana, nie wymagając jednak, aby rzeczona zmiana musiała koniecznie zostać uwzględniona przy obliczaniu składki ex ante należnej za następny rok.

55 W tym względzie, przede wszystkim, skarżąca nie może utrzymywać, że użycie wyrażenia „dany rok” oznacza odmienne traktowanie roku, w którym nastąpiła zmiana statusu, i następnego roku.

56 Sam fakt, że art. 12 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2015/63 stanowi, iż zmiana statusu w trakcie okresu składkowego nie ma wpływu na składkę ex ante należną za ten sam okres, nie oznacza bowiem, że a contrario należy ją uwzględnić w odniesieniu do następnego okresu.

57 Następnie, przy założeniu, że udział instytucji w SPI stanowi „zmianę statusu” w rozumieniu art. 12 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2015/63, z art. 4 ust. 1 w związku z art. 14 ust. 1–3 tego rozporządzenia delegowanego wynika, jak wskazano w pkt 48–50 powyżej, że należy uwzględnić taki udział, jeżeli wynika on z informacji dotyczących sprawozdań finansowych za rok referencyjny N-2.

58 Tymczasem nic w brzmieniu art. 12 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2015/63 nie pozwala przypuszczać, że przepis ten wprowadza odstępstwo od tej zasady.

59 W szczególności o ile prawdą jest, jak podnosi skarżąca, że art. 14 rozporządzenia delegowanego 2015/63 należy do jego sekcji 3, zatytułowanej „Aspekty administracyjne i kary”, o tyle nie może z tego wynikać, że jego zakres powinien być ograniczony do czysto administracyjnych aspektów systemu składek ex ante. Wręcz przeciwnie, z uwagi na to, że art. 4 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia przewiduje wyraźnie, iż SRB powinna obliczać składki ex ante na podstawie informacji dostarczonych przez instytucje „zgodnie z art. 14 [rozporządzenia delegowanego 2015/63]”, przepis ten ma znaczenie dla obliczenia takich składek.

60 Wreszcie nie można uwzględnić argumentu skarżącej, zgodnie z którym jeżeli art. 12 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2015/63 nie pozwalałby na uwzględnienie zmiany statusu w okresie składkowym następującym po okresie, w którym nastąpiła ta zmiana, przepis ten stałby się zbędny.

61 W tym względzie z utrwalonego orzecznictwa wynika, że art. 12 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2015/63 ma w szczególności na celu uniknięcie wszelkiej niepewności co do zakresu art. 12 ust. 1 tego rozporządzenia delegowanego, jako że ów ust. 2 przewiduje odstępstwo od zasady, zgodnie z którą składki ex ante są obliczane na podstawie informacji dostępnych w dniu 31 grudnia roku N-1 (wyrok z dnia 29 września 2022 r., ABLV Bank/SRB, C-202/21 P, EU:C:2022:734, pkt 61).

62 Tym samym art. 12 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2015/63 zachowuje swój cel, ponieważ wyjaśnia w sposób wyraźny konsekwencje, które można wywieść w sposób dorozumiany z art. 14 ust. 1 tego rozporządzenia delegowanego, a mianowicie, że „zmiana statusu" instytucji nie może mieć wpływu na składkę ex ante należną za dany rok.

63 Z powyższego wynika, że art. 12 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2015/63 nie nakłada na SRB obowiązku uwzględnienia do celów obliczenia składki ex ante udziału instytucji w SPI, który miał miejsce w roku N-1.

64 Po drugie, skarżąca nie może twierdzić, że taki obowiązek wynika z art. 14 ust. 5 rozporządzenia delegowanego 2015/63, który stanowi, że „[w przypadku gdy informacje lub dane przedkładane organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegają aktualizacji lub korekcie, taka aktualizacja lub korekta jest niezwłocznie przedkładana organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji".

65 W tym względzie należy uściślić, że aktualizacje, o których mowa w art. 14 ust. 5 rozporządzenia delegowanego 2015/63, dotyczą informacji lub danych dostarczonych przez daną instytucję na podstawie art. 14 ust. 1 tego rozporządzenia delegowanego, a zatem dotyczą one roku referencyjnego N-2. Tak więc nic w art. 14 ust. 5 wspomnianego rozporządzenia delegowanego nie wskazuje na to, że przepis ten ma na celu umożliwienie instytucji przedstawienia SRB informacji dotyczących okresu innego niż okres, którego dotyczy sprawozdanie finansowe, o którym mowa w art. 14 ust. 1 tego rozporządzenia delegowanego, a mianowicie roku referencyjnego N-2.

66 Po trzecie, skarżąca nie może powoływać się na art. 17 ust. 3 rozporządzenia delegowanego 2015/63 w celu stwierdzenia, że SRB jest zobowiązana uwzględnić informacje, które dotyczą roku N-1.

67 Artykuł 17 ust. 3 rozporządzenia delegowanego 2015/63 przewiduje, że „[w] przypadku gdy informacje przedstawione przez instytucje organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ulegają przekształceniu lub zmianie organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje korekty składki rocznej zgodnie z aktualnymi informacjami na temat obliczania składki rocznej danej instytucji w odniesieniu do kolejnego okresu składkowego".

68 Wynika z tego, jak twierdzi SRB, że art. 17 ust. 3 rozporządzenia delegowanego 2015/63 ogranicza się do określenia momentu, od którego przekształcenia lub zmiany, o których mowa w tym przepisie, wywołują skutki, a mianowicie w następnym okresie składkowym. Z kolei przepis ten nie ma na celu zmiany daty referencyjnej dla informacji, które są istotne dla obliczenia składek ex ante, określonej w art. 14 ust. 1 tego rozporządzenia delegowanego.

69 Po czwarte, opierając się na opinii rzecznika generalnego M. Camposa Sáncheza-Bordony w sprawie State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:539, pkt 71), skarżąca podnosi, że składki ex ante należy obliczać na podstawie „statycznego obrazu" instytucji w dniu 1 stycznia każdego roku obrachunkowego. Jej zdaniem jej udział w danym SPI powinien tym samym zostać uwzględniony przy obliczaniu jej składki ex ante za okres składkowy 2019.

70 W tym względzie z jednej strony należy zauważyć, że o ile art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/63 odnosi się do jednej daty, czyli do 31 grudnia roku N-1, o tyle odniesienie to dotyczy dostępności sprawozdań finansowych, które są wykorzystywane do obliczenia składek

ex ante. Tymczasem konieczne jest jeszcze, aby sprawozdania finansowe dostępne w tym dniu były należycie zatwierdzone i poświadczone, co oznacza, jak wskazano w pkt 45 powyżej, że owe sprawozdania finansowe odnoszą się do roku referencyjnego N-2.

71 Z drugiej strony prawdą jest, że z art. 14 ust. 4 rozporządzenia delegowanego 2015/63 wynika, jak twierdzi skarżąca, iż informacje, które stanowią podstawę obliczenia składek ex ante za dany okres składkowy, mogą zostać przekazane przez daną instytucję najpóźniej w dniu 31 stycznia roku okresu składkowego. Nie ma to jednak również wpływu na twierdzenie, które wynika z pkt 42–50 powyżej, zgodnie z którym informacje te powinny dotyczyć sprawozdań finansowych dostępnych na dzień 31 grudnia roku N-1, i tym samym odnoszą się do roku referencyjnego N-2.

72 Po piąte, ten sam wniosek nasuwa się w odniesieniu do argumentu skarżącej, zgodnie z którym udział instytucji w SPI nie stanowi danej księgowej, która może ulegać zmianom. Ewentualny zmienny lub statyczny charakter informacji, o których mowa w art. 14 ust. 4 rozporządzenia delegowanego 2015/63, nie ma bowiem znaczenia w świetle jasnego brzmienia art. 14 ust. 1 tego rozporządzenia delegowanego, z którego wynika, że informacje do celów obliczenia składek ex ante powinny dotyczyć sprawozdań finansowych dostępnych w dniu 31 grudnia roku N-1 i że odnoszą się one zatem, jak wskazano w pkt 45 powyżej, do roku referencyjnego N-2.

73 Z uwagi na powyższe należy stwierdzić, że art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/63 nie zobowiązuje SRB do uwzględnienia udziału instytucji w SPI do celów obliczenia składki ex ante w okresie składkowym następującym po okresie, w którym udział ten miał miejsce, a ponadto artykuł ten nie pozwala jej na to.

74 Wniosek ten znajduje potwierdzenie w celu realizowanym przez system składek ex ante, który został ustanowiony w dyrektywie 2014/59 i rozporządzeniu nr 806/2014 i który został doprecyzowany w rozporządzeniu delegowanym 2015/63.

75 Jak bowiem wskazano w pkt 48 powyżej, do SRB należy obliczenie składek ex ante na podstawie informacji dotyczących sprawozdania finansowego dostępnego w dniu 31 grudnia roku N-1, które odnoszą się do roku referencyjnego N-2.

76 Tymczasem gdyby SRB miała uwzględnić wszystkie udziały w SPI zainteresowanych instytucji w roku N-1, wiarygodność obliczenia składek ex ante dokonywanego w następnym roku mogłaby zostać zagrożona, ponieważ SRB byłaby w szczególności zobowiązana do dokonania tego obliczenia na podstawie informacji innych niż te, które dotyczą wspomnianych należycie zatwierdzonych sprawozdań finansowych. Brak wiarygodności tego obliczenia mógłby zatem stanowić przeszkodę w realizacji celu założonego przez system składek ex ante, polegającego na osiągnięciu najpóźniej do dnia 31 grudnia 2023 r. co najmniej 1 % kwoty depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium państw członkowskich uczestniczących w SRM (zob. podobnie i analogicznie wyrok z dnia 14 listopada 2019 r., State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, pkt 41, 43).

77 Wreszcie uwzględnienie udziału w SPI, które miało miejsce w roku N-1, miałoby wpływ na spójność obliczania składek ex ante oraz na porównywalność informacji wykorzystanych do tego obliczenia. Podczas gdy SRB uwzględnia bowiem przy takim obliczeniu zgodnie z art. 4 i 14 rozporządzenia delegowanego 2015/63 informacje odnoszące się do roku referencyjnego N-2 (zob. pkt 48 powyżej), byłaby ona zobowiązana uwzględnić informację dotyczącą innego okresu, a mianowicie roku N-1, w odniesieniu do udziału instytucji w SPI, który miał miejsce w roku N-1.

78 Z uwagi na powyższe art. 12 ust. 2 i art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/63 należy interpretować w ten sposób, że nie pozwalają one SRB na uwzględnienie udziału instytucji w SPI, który miał miejsce w 2018 r., do celów obliczenia jej składki ex ante za okres składkowy 2019.

– W przedmiocie zgodności z prawem art. 12 ust. 2 i art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/63 w świetle art. 103 ust. 2 i 7 dyrektywy 2014/59

79 W zarzucie drugim skarżąca podnosi, że jeśli art. 12 ust. 2 i art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/63 należy interpretować w ten sposób, że nie pozwalają one na uwzględnienie udziału instytucji w SPI, który nastąpił w 2018 r. w celu obliczenia jej składki ex ante za okres składkowy 2019, to przepisy te są sprzeczne z art. 103 ust. 2 i 7 dyrektywy 2014/59.

80 Zarzut drugi dzieli się na dwie części, z których pierwsza dotyczy naruszenia wymogu przewidzianego w art. 103 ust. 2 i 7 dyrektywy 2014/59, zgodnie z którym składki ex ante powinny być dostosowane do profilu ryzyka każdej instytucji, a druga naruszenia warunku przewidzianego w art. 103 ust. 7 lit. h) dyrektywy 2014/59, zgodnie z którym przy ustalaniu składek ex ante należy uwzględnić okoliczność, że dana instytucja uczestniczy w SPI.

81 SRB i Komisja Europejska podważają tę argumentację.

82 Ponieważ dwie części zarzutu są ze sobą ściśle powiązane, należy rozpatrywać je łącznie.

83 W tym względzie należy przypomnieć, że przy określaniu zasad korekty składek ex ante o profil ryzyka przez rozporządzenie delegowane 2015/63 Komisja, na podstawie delegowania uprawnień przewidzianego w art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59, dysponuje szerokim zakresem uznania przy dokonywaniu złożonych ocen i ewaluacji (zob. podobnie wyrok z dnia 20 grudnia 2023 r., Landesbank Baden-Württemberg/SRB, T-389/21, EU:T:2023:827, pkt 105–111).

84 Jest tak również w przypadku uprawnienia Komisji do określenia dat referencyjnych dla uwzględnienia informacji, które są istotne dla korekty składek ex ante o profil ryzyka, w tym daty referencyjnej dla uwzględnienia udziałów danej instytucji w SPI.

85 Z jednej strony bowiem określenie to stanowi integralną część metody korekty składek ex ante o profil ryzyka, która wymaga w całości złożonych ocen i ewaluacji (zob. podobnie wyrok z dnia 20 grudnia 2023 r., Landesbank Baden-Württemberg/SRB, T-389/21, EU:T:2023:827, pkt 105–111).

86 Z drugiej strony art. 103 ust. 7 lit. h) dyrektywy 2014/59 ogranicza się do wskazania, że gdy Komisja przyjmuje akty delegowane w celu doprecyzowania pojęcia dostosowania składek ex ante do profilu ryzyka instytucji, powinna ona uwzględnić fakt, że instytucja należy do SPI, nie określając jednak momentu, w którym należy uwzględnić taką okoliczność.

87 W tych okolicznościach, w odniesieniu do metody dokonywania korekty podstawowej składki rocznej zgodnie z art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59 a w szczególności do uwzględnienia udziału instytucji w SPI, kontrola sądu Unii musi ograniczać się do zbadania, czy skorzystanie z uprawnienia dyskrecjonalnego przyznanego Komisji nie jest dotknięte oczywistym błędem, nie stanowi nadużycia władzy lub też czy Komisja w sposób oczywisty nie przekroczyła granic tego uprawnienia (zob. podobnie wyrok z dnia 20 grudnia 2023 r., Landesbank Baden-Württemberg/SRB, T-389/21, EU:T:2023:827, pkt 112).

88 Wynika z tego, że do skarżącej należy wykazanie, iż art. 12 ust. 2 i art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/63 są dotknięte oczywistym błędem w ocenie lub nadużyciem władzy lub też w sposób oczywisty naruszają granice uprawnień Komisji.

89 W tym względzie należy przede wszystkim podkreślić, że w rozporządzeniu delegowanym 2015/63 Komisja uwzględniła udział instytucji w SPI jako element istotny w ramach dostosowania składek ex ante do profilu ryzyka instytucji.

90 W szczególności zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia delegowanego 2015/63 niektóre zobowiązania zaciągnięte przez instytucję będącą członkiem SPI są wyłączone z obliczania podstawowych składek rocznych. Ponadto art. 6 ust. 5 lit. b) i art. 7 ust. 4 lit. b) tego rozporządzenia delegowanego uwzględniają udział instytucji w SPI do celów dostosowania podstawowej składki rocznej do profilu ryzyka instytucji.

91 Następnie prawdą jest, że zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/63 przy obliczaniu składek ex ante uwzględnia się udział w SPI z opóźnieniem, które odpowiada okresowi między datą referencyjną sprawozdań finansowych, o których mowa w tym przepisie, a datą obliczenia składek ex ante.

92 Podejście to jest jednak uzasadnione koniecznością ustanowienia wspólnej daty dla wszystkich zainteresowanych instytucji, która umożliwi porównanie danych i informacji przekazywanych przez nie do celów obliczenia składek ex ante. Z jednej strony z rozważań przedstawionych w pkt 75 powyżej wynika bowiem, że taka data ma w szczególności pozwolić SRB na obliczenie w wiarygodny sposób składek ex ante na podstawie zatwierdzonych sprawozdań finansowych, a zatem umożliwić osiągnięcie celu wskazanego w tym samym punkcie.

93 Z drugiej strony opóźnienie, o którym mowa w pkt 91 powyżej, nie jest w sposób oczywisty nieodpowiednie, ponieważ zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/63 SRB bierze pod uwagę informacje dotyczące ostatnich zatwierdzonych i poświadczonych sprawozdań finansowych, w związku z czym obliczenie składek ex ante opiera się na informacjach związanych z pierwszym rokiem, za który są one dostępne w zatwierdzonej i poświadczonej formie (zob. pkt 45 powyżej).

94 Wreszcie należy zauważyć, że skarżąca nie przedstawiła innych dowodów mających na celu wykazanie, że art. 12 ust. 2 i art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/63 są dotknięte oczywistym błędem w ocenie, nadużyciem władzy lub też w sposób oczywisty nie przestrzegają granic uprawnień Komisji przy określaniu momentu, w którym należało uwzględnić udział instytucji w SPI.

95 W tych okolicznościach należy oddalić drugi zarzut skarżącej.

W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 12 ust. 2 i art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 2015/63

96 Skarżąca podnosi zasadniczo, że odmawiając uwzględnienia jej udziału w SPI, który miał miejsce w 2018 r., do celów obliczenia składki ex ante za okres składkowy 2019, SRB naruszyła art. 12 ust. 2 i art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/63.

97 SRB podważa tę argumentację.

98 Należy stwierdzić, że udział skarżącej w SPI, o którym mowa, nie miał miejsca w roku referencyjnym N-2, czyli w 2017 r., ponieważ SPI został utworzony dopiero w 2018 r.

99 Tymczasem, jak wynika z pkt 43–78 powyżej, art. 12 ust. 2 i art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/63 należy interpretować w ten sposób, że nie pozwalają one SRB na uwzględnienie udziału skarżącej w SPI, który miał miejsce w 2018 r., w celu obliczenia składki ex ante za okres składkowy 2019.

100 Wniosku tego nie podważa argument skarżącej, zgodnie z którym jej sprawozdania finansowe dostępne w dniu 31 grudnia 2017 r. zawierają pewne informacje dotyczące utworzenia SPI, którego jest ona członkiem, a tym samym SRB powinna była je uwzględnić w odniesieniu do okresu składkowego 2019.

101 Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 8 dyrektywy 2014/59 SRB może bowiem uwzględnić przy obliczaniu składki ex ante jedynie SPI, które uzyskały zezwolenie zgodnie z art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013.

102 Tymczasem należy stwierdzić, że utworzenie rozpatrywanego SPI stało się ostateczne dopiero po tym, jak bank Hiszpanii potwierdził w marcu 2018 r., że porozumienie dotyczące utworzenia tego SPI spełnia wymogi przewidziane w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013.

103 W tych okolicznościach SRB nie naruszyła prawa, nie uwzględniając udziału skarżącej w danym SPI, który miał miejsce w 2018 r., do celów obliczenia składki ex ante za okres składkowy 2019.

104 W konsekwencji należy oddalić zarzut pierwszy jako bezzasadny oraz skargę w całości.

W przedmiocie kosztów

105 Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżąca przegrała sprawę, należy obciążyć ją jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez SRB, zgodnie z żądaniami tej ostatniej.

106 Zgodnie z art. 138 § 1 regulaminu postępowania Komisja pokryje własne koszty.

Z powyższych względów

SĄD (dziesiąta izba w składzie powiększonym),

orzeka, co następuje:

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Banco Cooperativo Español, SA zostaje obciążony, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB).

3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

Kornezov Buttigieg Hesse

Petrlík Spangsberg Grønfeldt

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 22 stycznia 2025 r.

Podpisy